

מח:

עין משפט
נר מצות

א א מ"ב מהלכות
אבות הטומאה הל' ט:
ב מ"א ע"א מהלכות
מעשה הקרבנות הל'
:י

ה' ג מ"י פ"ג מהלכות
מעשר שני הלכה ט
[ופ"ג מהלכות ביכורים
הלכה ד]:

י ד מ"י פ"ה מהלכות
מאכלות אסורות הל' י
סמג לאוין קלו טושי"ע י"ד
ס"י יד סעיף ב:

א"ה ו ע"י צמ"ת פ"ה
שם הלכה י וצ"ח
ותפארת שמואל טיש"פ
שם פ"ד:

רבינו גרשום

[illegible]

אֶלֶיָּהוּ דר' שמעון. אבל לרנן
כשולד לא תריך קרא לה
בפינים מבחן דשרי ויהי: קט ואלכיא
דרשנה אחרימי ויכח למימר דאזטרין לא
דשנה פרסות וליכא דהא לרש' אע"פ
דלא מייתר ליה קרא להכי משמע
לקמן דאוסר נמי דמות יונה דפרין
דמות יונה תשתי פ"י מכל כזהמה
משני צניין פרסות וליכא ויהי וסדר פרי
לרש' צמעי פרה ליכא ומשני פרי
כזהמה תחכלו ויך קושיא ליתא אלא
לרש' דלרנן לא גרע בפנים מבחן
דשרי כדפרשית אלמא דמות יונה
לרש' אע"פ דליכא קרא ממילא מיסב
ביון דליכא לא פריסה ואלא פרסות
דפרסה דפרסות ופרסות אזטרין חד
למקום חתך וחד לקלט ה"ה דלרנן
לא גרע קרא לאסור דמות יונה אלא
לרש' דשרי אזטרין דמות יונה כרייתא
דפרסה המזיר אכול לא אחיא אלא
לרש': **אמר** ר' יוחנן הב' הו' בבב'
ובשר בשרה הו' ברייתא דלר' יוחנן
תקשה ליה ברייתא דהמזיר פרסה
בשר קראי קפשי וע"ז מוקמינן
למקום [חתך] וחד לאכר זר' יוחנן
נפקא ליה מקרא אחרינא וי"ל דפרין
ליה שפיר טפי מאידך ברייתא:
הבב' הו' בבב' ובשר בשרה הו'.
לאסור כל מה שיואל חוץ
למחיצה כטרפה דאין לה הימר כדאמנ'
בסמוך ולמאי דמסיק הא כל מיני כיון
דמזור שרי מיעוקמה הא דקרי ליה
טרפה למלחא אחרימי: **יבול** אה
הו' ב" ת"י. ו"א' וקרא דמחלת
דכתיב פיניה האי שלא יתה חוץ
למחיצתה האי יתה בת שריפה היא
ל"ל הא מקרא דבשר כשדה נפקא ב"י ו"ל
דש"ס מקרא מעשר שני ובטורת
דשרי דהוקיע בשרה דלא חוץ לאכול
בצערין כדדרש' סופ' דמסות (דף י.)
ונדבותין ו' תורה ושלמים ובטורת זה
בזכור בקרן ואלקן ו' קטא' ואשם
ונדבין זה עולה: **אבל** יצא חוץ
למחיצתו וחזרו מותרין. ו"א' דלמא
הכי קאמר בצערין הוא דלא חסיל
לאכול מיעול לירושלים לאכול של
נגנבנו מיעול אבל לא מיירי מיד באותן
נגנבנו ואלא וי"ל כדנלן ב' הלקון
ומסות יט': משמע כדדיא דאירי כנגנבו
ויצאו דליף התם דאין לוקין עליהם עד
שיראו פני כבוד: **הוציא** דו וחתבה
וחזרו והוציא וחתבה עד שהש"ס יפוצחו
וחזרו: ו"א' ממני היא כפרת המפלת
ומה (כח). יאל מחותך כל מוקסר עד
שלא רצו וי"ל דודאי אשה עומא לידה
כדבזב וליה אבל לא שמעיה מהתם
דמיעוט שפנים הרי הוא כילוד:
ומכני

את ידו והחזירה וחזר והוציא
אמרינן הא נפק ליה רובא או ד
הדר הוציא עובר את ידו וחזרו
מהו מי אמרינן יהא נפיק ליה

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

השכר. כל העובר והבהמה נגשו בצבצור תמאין: מנע טריפס שמוטס.
 השכר היואל עדיין הוא מחוצר בשעת שמיטה אע"פ שאין שמיטה
 מחירתו באכילה מטהרתו מידי נבילה כטריפס ששמיטה מטהרתה
 וטעמיהו מפרש במתני' (א). ולחנן (דף ע"ג.) מפרש ביחודה בטריפס שמוטס

שטרפה שחזרה מעמלה את המוקדשים
מדרכין: פרשה החזיר אכול פרסות
החזיר אכול. אקרא קאי דכמי (דברים
יד) כל צממה מפרסת פרסה ושועת
שע שתי פרסות מעלת גר (וי'
ומהאי קרא נפקא לן לקמן (דף סט.)
דעובר יתר צשיטת האם ודריש
צממה דרישא צממה דסיפא ומשמע
צממה צממה תאכלו ופרסה פרסות
דכמיני צממה להכי מור לומר כל פעמים
שאתה אוכל כל אכריו ופעמים שאין
אתה אוכל אלא מקצתן פרסה החזיר
הזויא שני דיו והחזיר פרסה אכול
אחת החזיר צממה אכול צממה:

למקום חתך וזהו קמח החזיר פרסה
אכול מקום חתך שלה החזיר פרסות
אכול מקום חתך של שנים: והא
תרי קרע' נסיו' לה פרסות ופרסה
דאי למקום חתך מדאשמועינן כהנא
ואי החזיר אכול לאו לא תכל
ה"ה למי: **חד למקום חתך** פרסות
החזיר למישרי מקום חתך בחזרה וחד
למישרי עיבי שפרסותיו קלוטות כנמל
ונמלא כנמי פרה וקליט דרבי שמעון
איתעריך דקאשר חתך מן טוורה
בכוכרות (וי' גמלי) גמלי) שתי פעמים
אחד גמל שנידל מן הגמלה ואחד גמל
שנידל מן הפרה ואשמועי' הכא דאשר
נמלא כנמלה מודי דשרי דהכי קאשר
עובר שאין לו חלל פרסה שאין
פרסותיו סדוקות אכול והחזיר דרישא
לאו דוקא: עולא פליג אדריב יהודה:
הכל היו: כל הגאמל בו מחלה בעון
עובר לשחטה וצבר קשי קדשין
שמנה להם תורת מחילות עורה

בְּקִדְשֵׁי־סֵם קָלִים שְׁחוּתֹת יְרוּשָׁלַם מִחִילָה
לֹא־סֵם כִּי־כָלִל אֶסְרֹר זֶה דְּמִשְׁלָא
בְּשֶׁר בְּשֶׁר הָרִי הוּא כְּטֶרְפָּה אִזָּה
הַכְּבוֹד וּפְרֵט לֶךְ בְּחֻטָּאֵם שְׁאִין חוֹרָה
מוֹעֵלֶת לֵךְ דְּמִינִי וְיִרְאֶה י' שְׁעִיר
חֻטָּאֵם דְּרָאֵשׁ חֹדֶשׁ שְׁטַרְפוּהוּ אֲהֵרִן
וּבְנָיו וְקִלְקֶף עֲלֵיהֶם מִשֶּׁה מִדְּעוּ לֹא
אִכְלָתֹם אֵת הַחֻטָּאֵם אֵל לֹא הוֹבֵא אֵת
דְּמֵה לֵךְ הַקֹּדֶשׁ שְׁפֹסֵל בְּכֵן דְּמִינִי
(ס' ו') וְכֵן חֻטָּאֵם אֲשֶׁר יוֹבֵא מִדְּמֵה
וְגו' וּפְסִימָה יִתֵּהם שְׁלֹא יִתֵּהם מִמַּחֲלָתָה
לֵךְ יִתֵּהם בְּת שְׂרִיפָה הִיא וְלֹא אֲמִירִין
לֵהִידְרֶה וְלֹא הוֹלֵךְ לִפְרֹט בְּת דְּמִהִיכָא
כִּי מִיִּי לֵךְ דְּחֻטָּאֵם מְכַלֵּל טֶרְפָּה לֵךְ
מַחֲלָלוּ מִשּׁוֹם חוֹרָה לְהִי פְרֵט בֵּה
לְמִימֵר דְּהֵאֵל הִיא דְּלֹא מִהֵינֵה בֵּה חוֹרָה
אֲזַל כֵּן עֲשֵׂר יְרוּשָׁלַם חֲמוּרֵה הַתּוֹרָה מִחִילָה
מִלֵּךְ אֲמִירִין קָלִי לֵמֶה קִרְאוּ טֶרְפָּה
וְחֵה לְטֶרְפָּה בְּכֵן הוּא לֵמֶה לְמִיכַחַב שְׁפֹסֵל
בְּשֶׁר לֹא מַחֲלָלוּ לֵךְ שְׁמִילִינוּ לְקֶמֶן
מִפְרֵשׁ הֵיכֵן מִזִּינוּ מִעֶשֶׂר שְׁנֵי וּבְכוֹרִים
שְׁכַנְכֹם יְרוּשָׁלַם וְלֹאֻו וְחֻזְרוּ מוֹתֵרִין
אֶף זֶה כֵּן עוֹבֵר בְּחֻטָּאֵם מִשּׁוֹם
הִכִּי וְלִפְסִימָתָהוּ דְּרַב וְי' וְיִחְנֵם י'

ה' א'ן לידה: ומהטע ליה חזרה: מאי בינייהו. בין לישנא דמערבא
גא' בתרא דנקט לשון לידה הוי ילוד וימסר כוליה ולישנא קמא
ה' ומור והולא ידו. האתרא והמחירה ומור והולא שדרכו והמחירה עד
כיון דאין לידה חזרה הויא חזרה לידה חזרה וכי נפיק אידך
לא מהטע ליה חזרה: ואם סימני לומר כיון דהדר דרר הוולא
פליג לתאן דלמרי ש' לידה אלא חזרה למיבני לוח:

מסורת הש"ס

(א) ולקמן ע"ב. (ב) ולקמן
(ג) וי"כ קע"א: ע"י
(ד) כס"י לחיים תלמוד
(ה) ולקמן ע"ב:
(ו) ויזרח י"א. (ז) ודברים
(ח) כס"א: קדשים,
(ט) פס: י. (י) וי"ל דה"א.
(כ) וי"ל כפ"ג דפ' י. א.

תורה אור השלם

1. ואנשי קדש תהיון לי
וכשר בשדה טרפה לא
תאכלו לכלב תשלכנו
אח: שמות כב ל
2. לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר דגנך
וחיטתך וצמרך ובכרת
בקרך וצאנך וכל נדריך
אשר תדר ונדבתך
תחזקת ידך:

גליון הש"ס

בשם' אשר יב נחמן בר
יצחק לא נצרכה אלא
למקום חתך. עירובין דף

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] גב' אף נשר כיון שלא
חזק. "נ"ב ע"י זכמים מכ
ע"ב תוס' ד"ה כיון וכו'
נ"ע ודו"ק: ב] רתב' ד"ה
יכול וכו' וי"ל דס"ד למילף
כ"י מ"ל:

מוסף רש"י

הבשר מגע נבלה. כשר
העובר חנע אבר מן החי
שהוא חטמא כנבלה,
בהעור והדגש (קטש): אי
נמי אס מלא עובר חת
נבלה גמורה היי העובר
מאחר שלא טהרתו שחיטת
אמו: יצחק עב.